

Найліпше любитись в надрання

Дмитро Павличко

Найліпше любитись в надрання,
Як никне нічна каламуть,
Як сон переходить в кохання,
І крила на плечах ростуть.

Як я до грудей твоїх злину,
Торкнувшись крилом до стопи,
Збудися – та наполовину,
А наполовину ще спи!

А вже, коли сонце погляне
На нас крізь розквітле вікно,
Сховай мене в лоно кохане,
Небесна моя глибино!